

**Mesterszakos Régész Hallgatók
Konferenciája
- 2019 -**

Absztraktfüzet

2019. november 8.
10:00-tól 18:30-ig

ELTE BTK 1088, Budapest Múzeum krt.
4/B épület 217-es terem.

ELTE Régészettudományi Intézet Hallgatói Képviselő

Mesterszakos Régész Hallgatók Konferenciája

2019

ELTE BTK 1088, Budapest Múzeum krt. 4/B épület 217-es terem.

Program

9:00 – 10:00 Regisztráció
10:00 – 10:15 Megnyitó

Őskori régészet

10:15 – 10:35 HEGEDŰS ZSUZSA
A Kárpát-medence és az Al-Duna vidék rézkori szimbolikus sírjainak értelmezési lehetőségei

10:35 – 10:55 SZÁSZ HAJNAL
Kora bronzkori halmos temetkezések Délkelet-Erdélyben

10:55 – 11:15 GÖRFÖL MÓNICA
Fibulaviseleti szokások egyes Kárpát-medencei kelta temetőekben

11:15 – 11:25 Vita
11:25 – 11:35 Szünet

Ókori régészet

11:35 – 11:55 PÁRKÁNYI BENCE
Héraklés vagy Théseus? Hérósok harca a bika ellen

11:55 – 12:15 KÖLCZE BETTINA
Pannoniai késő római mázas kerámia Intercisából. Új eredmények a Magyar Nemzeti Múzeum és az Intercisa Múzeum anyagának tükrében.

12:15 – 12:35 HÜMPFNER DÁNIEL
10 késő római sír a Testvérhegyi villa területéről

12:35 – 12:45 Vita
12:45 – 14:50 Ebédszünet

13:45 – 14:05	OLASZ RITA <i>Későrómai sírok Brigetio katonavárosából</i>
14:05 – 14:25	KOVÁCS DÁNIEL <i>Scarbantia római kori vízvezetékének lehetséges forrásfoglalásai</i>
14:25 – 14:45	KISS CSANÁD <i>„Nyomtalan” táborok nyomában</i>
14:45 – 14:50	Vita
14:50 – 15:00	Szünet
15:00 – 15:20	KELEMEN ZSÓFIA ZSUZSANNA <i>Egy tipikus (?) aquincumi lakóház üvegleletei</i>
15:20 – 15:40	HÜSE ASZTRIK <i>Római csengők Pannoniából</i>
15:40 – 16:00	NÉMETH ROLAND <i>Propaganda, avagy önreklám a kora császárkori éremverésben</i>
16:00 – 16:20	VINCZE GERGŐ CSONGOR <i>Egyenlőtlenkarú mérlegek a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményéből</i>
16:20 – 16:30	Vita
16:30 – 17:00	Kávészünet

Népvándorláskori és Középkori régészet

17:00 – 17:20	HERGOTT KRISTÓF <i>Újabb késő avar temető a Tisza-Maros-Körös vidékén, Mezőhegyes határában</i>
17:20 – 17:40	GILLICH OLIVÉR – SZOBOSZLAY GERGELY <i>Kesztölc-Klastrompuszta, Szent-Kereszt pálos kolostor gótikus kőfaragványai</i>
17:40 – 18:00	GÁCSI MÓNKA <i>Üveg és reprezentáció: A sárospataki vár üvegleletei</i>
18:00 – 18:10	Vita
18:10 – 18:30	Zárószó
18:30 – 20:00	Fogadás a Régészettudományi Intézet könyvtárában

Őskori régészet

Hajnal Zsuzsa (ELTE BTK RI)

A Kárpát-medence és az Al-Duna vidék rézkori szimbolikus sírjainak értelmezési lehetőségei

Előadásomban a Kárpát-medence és az Al-Duna vidékének szimbolikus sírként meghatározott objektumainak lehetséges interpretációit mutatom be. Ezzel kapcsolatban vázlok fel egy elméleti háttérrendszert, melynek részeként megfogalmazom azokat a kritériumokat, melyek alapján egy objektumról eldönthető, hogy szimbolikus sír-e. Bemutatom azokat a – funkcionalitást előtérbe helyező – klasszifikációs szempontokat, melyek mentén a szakirodalmi példák és felmerülő interpretációs lehetőségek alapján kialakított három csoport (tényleges szimbolikus sírként értelmezhető objektumok, a test nélküli entitás materializációjára szolgáló objektumok, emlékhelyként értelmezhető objektumok) valamelyikébe besorolhatóak a kérdéses régészeti jelenségek. Minderre azért is volt szükség, mivel korábban még nem került sor az objektumtípus átfogó áttekintésére és értelmezési kísérletére.

A gyakorlatban is tesztelem a felvázolt szempontrendszereket, kiemelve olyan jelentős, és a részletesebb statisztikai elemzésre is lehetőséget adó lelőhelyeket, mint Tiszapolgár–Basatanya, Budakalász–Luppa csárda és Durankulak. A vizsgált adatok nem csak a rézkorhoz kötődnek, a késő neolitikum szimbolikusként meghatározott sírjaival kapcsolatban is elvégeztem az elemzést, tekintve, hogy a kenotáfiumok állításának szokása a rézkorban a neolitikus hagyományokhoz köthető.

Jelen kutatásom és előadásom az Információs és Technológiai Minisztérium ÚNKP-19-2 kódszámú Új Nemzeti Kiválóság Programjának támogatásával készül.

Szász Hajnal (Babes-Bolyai Tudományegyetem (BBTE), Kolozsvár)

Kora bronzkori halmos temetkezések Délkelet-Erdélyben

Délkelet-Erdély kora bronzkori halmos temetkezései kevésbé kutatottak a Kárpát-medence középső területei, a Magyar Alföld és az Erdélyi szigethegység őskori halmaihoz képest. A hiányosság azonban nem a halmok kis számával magyarázandó, a történeti okok mellett a halomsírok elhelyezkedése is nehézséget jelent: ezek többnyire nehezen megközelíthető hegygerinceken húzódnak végig. Hargita és Kovászna megyékből négy lelőhely ismert eddig a szakirodalomban, Oklánd-Kövesbérc, Bardoc (Bibarcfalva)- Tortoma, Kerekdomb, és Kövesdomb, Eresztevény-Zádogos tető, Erősd-Őrhegy. Vannak, melyek már a 19. század vége óta ismertek és kutatottak, újabb számottevő feltárássra azonban több mint 100 évvel felfedezésük után került sor. Az ismert halomsírok keltezése és kulturális besorolása sem egyszerű feladat, egyes régészeti kultúrák még mindig kronológiai és terminológiai viták tárgyát képezik a szakemberek körében. Az ismert lelőhelyek közül a legfrissebb kutatások az oklándi halomsíroknál történtek, geofizikai vizsgálatok és módszeres régészeti feltárás után (2008) C14-es radiokarbon datálásra is sor került (2018).

Görföl Mónika (SZTE BTK RI)

Fibulaviseleti szokások egyes Kárpát-medencei kelta temetőekben

Mesterszakos szakdolgozatom egy részét a sárospataki vár területén folytatott feltárásokból származó üvegleleteket vizsgálata alkotta. A leletek mind típusaikban, díszítésükben, párhuzamaikban és származási helyükben igencsak változatos képet mutatnak. A 16. századtól egészen a 20. század elejéig szinte az összes ismert tárgytípus megtalálható a leletanyagban: a palackoktól, serlegeken, poharakon, viseleti elemeken, és üveggránátokon át egészen az aranyozott és gravírozott díszítésű öngyújtókig. A tárgyak között olyan különleges darabok is felbukkannak, mint a Regécen fűjt, monogramos üvegpohár, egy filigrana technikával díszített velencei talpaspohár és egy egyedi figurális mintával díszített, festett oldaltöredék, mely egy híres bibliai jelenetet ábrázoló üvededény része lehetett. Származási helyük igen változatos: egy része Velencéből származik míg mások közeli, akár a Rákóczi család által birtokolt üveghutákból is származhat.

Ókori Régészet

Párkányi Bence (ELTE BTK RI)

Héraklés vagy Théseus? Hérósok harca a bika ellen

Az 50.185 számú feketealakos lékythos Hajnal János gyűjteményéből került a Szépművészeti Múzeumba, lelőhelyként Phaléron van feltüntetve, de ebben nem lehetünk biztosak. A tárgyról tudományos publikáció még nem készült. A vázát nem attribuálták, de az test formája, valamint a vázát díszítő ábrázolás alapján az Athén-581 osztály, 2. alcsoportjához lehet sorolni. A vázakép egy bikával küzdő férfit ábrázol, akiket két oldalról fekete alaktalan foltok kereteznek. A leltári a jelenetet Théseus és a marathóni bika harcaként értelmezték, ám egy, a Thébai Régészeti Múzeumban őrzött darab alapján inkább Héraklést és a krétai bika küzdelmét ábrázolja.

Kölcze Bettina (PPTE BTK RI)

Pannoniai késő római mázas kerámia Intercisából. Új eredmények a Magyar Nemzeti Múzeum és az Intercisa Múzeum anyagának tükrében.

A késő antik időszak régészeti leleteinek feldolgozáshoz elengedhetetlen a késő római mázas kerámia ismerete, a korszak meghatározó lelet együtteséről van szó, melynek részletes és mindenre kiterjedő feldolgozása még várat magára a provinciális régészeti kutatásban. Ez a lelettípus megjelenik már a III. század közepétől-végétől, és egészen az V. század elejéig feltűnik.

Előadásom az idén elkészült mesterszakos diplomamunkám tartalmát foglalja össze. Szakdolgozatom alapját az intercisai késő római mázas kerámiák szolgáltatják. Ezen belül törekedtem összefoglalásukra, elemzésükre, tipologizálásukra az intercisai késő római temetők vizsgálatával együttesen. A munkám a Magyar Nemzeti Múzeum Dunaújváros Öreghegynek nevezett területéről és annak környezetéből előkerült késő római mázas anyagát foglalja össze 1903-1955-ig, illetve Vágó Eszter 1963-1967 között ásott, és ma a dunaújvárosi Intercisa Múzeumban őrzött késő római DK-i temető területének ólom mázas kerámiáit mutatja be. A munka lényegi részét adja az egyes típusok meghatározása és időbeli elhelyezése, amit elsősorban egyéb temetőkből, területekről előkerült leletek alapján, analógiákkal volt lehetséges különböző évtizedekhez kötni a késő római időszakon belül, illetve az egyes intercisai temetőanyagok is segítették a datálást.

A mázas kerámia témaköre nem ismeretlen számomra, hiszen a 2015-ös alapszakos szakdolgozatomat, és a 2017-es XXXIII. Országos Tudományos Diákköri Konferencián bemutatott munkámat is ennek a tárgycsoport feldolgozásának szenteltem.

Mesterszakos dolgozatom egyik első lépése egy nagyobb volumenű munkának, mely egész Pannonniára kiterjedően, -de a fontosabb területek, többek között temetők, műhelykörzetek elsődleges figyelembevételével-, dolgozza fel a késő római mázas kerámiát. Doktori dolgozatom témája is e köré épül, melyben a későbbiek során többek között különböző anyagvizsgálatokkal is, részletesebben kívánom feldolgozni ezt a leletcsoportot.

Hümpfner Dániel (ELTE BTK RI)

10 késő római sír a Testvérhegyi villa területéről

A Testvérhegyi villa területén több ízben is végeztek feltárásokat, így Garády Sándor 1932-ben, Láng Orsolya 2002-2004-ben, valamint Havas Zoltán 2006-2008 között. Azonban teljes leletanyagát és felépítését összefoglaló mű még nem keletkezett róla. Alapszakos szakdolgozatomban a teljes anyag átnézését, az itt feltárt sírokkal kezdtem, melyek közül 2 ízben hamvasztásos rítussal és 8 esetben inhumációval találkozhatunk. Ha az elhelyezkedésüket nézzük, 8 sír a Brigetio irányába vezető diagonális út mellől került elő, és egy kivételével ehhez is volt tájolva. A 2 további sír viszont mindössze 10 méterre került elő a Garády által 3. villaépületnek nevezett konstrukció falaitól. Ezen kívül kronológia szempontjából két nagyobb horizontot láthatunk: az első a Severus-kor vagy legkésőbb a III. sz. közepe, míg a másik a IV. sz. eleje-közepe. A villával való kapcsolatuk problémás, néhány sírnál feltételezhetjük, hogy az elhunyt a villa lakója volt (nagyobb síremlék jelenléte, katonaságra utaló jel, gazdag melléklet), azonban legtöbb esetben túlságosan kevés a rendelkezésre álló melléklet ennek megállapítására.

Olasz Rita (ELTE BTK RI)

Későrómai sírok Brigetio katonavárosából

Az alapszakos szakdolgozatomban egy 2009-2010-ben, Brigetio katonavárosában lezajlott ásatás leletanyagát dolgoztam fel. A feltáráshoz a talajszennyeződést figyelő kutak, és az azokat összekötő árkok kialakítása adott lehetőséget. A megelőző feltárás több keskeny sávban történt a területen, így kutatóárkok több régészeti objektumot is vágtak. Falak, falkiszedések, járószint és terrazzopadló is kerültek elő, továbbá 8 sír, amelyek közül 3 téglasír gazdag melléklettel rendelkezett, egy szarkofágban pedig egy nőstény juh csontvázára bukkantak. Az előadásom során főként ezekről a sírokról beszélek, valamint a feltárás során előkerült egyéb különleges tárgyakról.

Kovács Dániel (ELTE BTK RI)

Scarbantia római kori vízvezetékének lehetséges forrásfoglalásai

Az elmúlt évtizedben a régészeti kutatásban újult erőre kapott a vízvezetékek és a vízellátás kérdésköre. Nem csupán Európában, hanem Magyarországon is több helyen felismerték az ókori vízvezetékek urbanizációban betöltött szerepének fontosságát. Pannonia magyarországi területén jól ismerjük már a brigetioi, savariai és az aquincumi vízvezetékek több aspektusát, amely trendbe megfelelően illeszkedik a scarbantiai aquaeductus kutatása is.

Az antik Sopron vízellátási rendszerének kronológiájáról már rendelkezünk bizonyos információkkal, de a forrásfoglalások lehetséges elhelyezkedését még nem vizsgálták. Interdiszciplináris kutatásom során nem csak a régészettudományt és a térinformatikát veszem segítségül, hanem a Sopron környéki hidrológiai kutatások eredményeit is felhasználom. Előadásomban a kutatási módszertan ismertetésén keresztül, illetve alapszakos dolgozatom eredményeinek felhasználásával vázolni szeretném a scarbantiai vezeték időrendjét és ennek a nehezen kutatható létesítmény vizsgálatának lehetséges módzatait.

Kiss Csanád (PTE BTK TTI Régészet)

„Nyomtalan” táborok nyomában

Előadásom középpontjában a Brigetio környéki ideiglenes táborok állnak. A római lelőhelyek ezen csoportja közel „nyomtalan”, a megfelelő kutatási módszereket alkalmazva azonban fontos adalékokkal járulhatnak hozzá a római hadviselésről szerzett ismereteinkhez. Az előadás igyekszik bemutatni az eddig használt régészeti módszereket és azok eredményeit, s egyúttal egy olyan módszertan ismertetését is célul tűzi ki, mely iránymutató lehet a jövőbeli kutatások tekintetében.

Kelemen Zsófia Zsuzsanna (ELTE BTK RI)

Egy tipikus (?) aquincumi lakóház üvegleletei

Előadásom fókuszpontjául Aquincum Polgárvárosában, az északkeleti városnegyedben található, úgy nevezett Perystilumos házat, pontosabban az onnan előkerült római kori üvegleleteket választottam. Azért erre az épületre esett választásom, mivel a ház a településen belül tipikusnak mondható - egy hosszúház, mely a város kelet-nyugati főutcájára nyílik, déli, az utcához közel eső részében ipari tevékenység folyt, hátsó, északi traktusában azonban belső udvarral, és padlófűtéssel ellátott lakóhelyiségek kaptak helyet. Bár az épület már a 19. század óta kutatott, sajnos a korai ásatások anyaga jobbára elveszett, azonban 2004-től kezdődően újrafeltárásokra került sor, melyek során előkerült üvegleletek az előadás lényegi témáját szolgáltatják. Elsődlegesen az üvegek épületen belüli kronológiájára és formai, valamint funkciós meghatározására fókuszáltam, majd ezek ismeretében vizsgálhatóvá vált az is, hogy az épület helyiségeinek funkcióbeli különbségei mennyire foghatóak meg az üvegleleteken keresztül. Ezen kívül számos, értékes információt is szolgáltatott az üvegleletek elemzése, egyrészt a ház egykori tulajdonosaira vonatkozóan, másrészt az épület periódusaira vonatkozóan. A leletegyüttes egészét tekintve lehetőség nyílik arra is, hogy összehasonlítsam Aquincum egyéb területeiről előkerült üveganyaggal, így választ kaphatunk arra, hogy tényleg tipikus-e az általam vizsgált lakóház.

Hüse Asztrik (PTE BTK TTI)

Római csengők Pannoniából

A római kori hangszerleletek között leggyakrabban a csengők és a csontból készült sípok fordulnak elő, formai jegyeik és jó állapotban való fennmaradásuk segítik elemzésüket, ennek ellenére behatóbban csak ritkán foglalkoznak a csengők csoportjával. Különleges esetekben számolhatunk olyan hangszerekkel is, mint az intercisai Lyra, vagy az aquincumi víziorgona. A csengők formai jegyeik alapján könnyen besorolhatóak csoportokba, így kontextusuk alapján az egyes csoportok keltezhetővé válnak, igaz viszonylag szélesnek tekinthető intervallumon. Egyes példányok esetében a keltezést segítheti a zárt leletkontextus, mely azonban nem igazán gyakori Pannonia esetében. A csengőkhöz sorolhatóak még működési, illetve megszólalási módjuk miatt a gömb alakú csörgők. A csengők alapanyagukat tekintve készülhetnek bronzból, ezüstből és vasból is, utóbbi esetben azonban elkülönítésük a kolompoktól nehéz, gyakran csak kidolgozásuk minősége alapján lehetséges. Néhány esetben a megfigyelhető a csengők palástján mesterjegy, felirat vagy képi ábrázolás. A csengők zenei illetve hangtani szempontú vizsgálata lehet a következő lépés, mely tisztább képet adhat használatukról és megszólaltatásuknak módjáról, körülményeiről. Az ábrázolások tekintetében a Római Birodalom több területéről ismerünk csengőábrázolást, mozaikon és faragott kőemlékeken egyaránt megfigyelhetők. Összességében elmondható, hogy a csengők fontos részét képezik a római kori leletanyagnak így vizsgálatuk véleményem szerint régészeti és hangtani szempontból is elengedhetetlen.

Németh Roland (PTE BTK TTI)

Propaganda, avagy önreklám a kora császárkori éremverésben

A pénzérmék, akárcsak manapság a fizetés egyik eszközei, ugyanakkor meghatározó a szerepük azáltal, hogy lehet következtetni a korszak gazdaságának történetére is. A római érmék uralkodóképpel ellátott formái Iulius Caesar halálát követően terjedtek el. Az i. e. I. század végére pedig fogadott fia, Augustus, és az őt követő császárok már korlátlanul folytathatták az érméken hirdetett propagandát. Az érmén szereplő felirat mellett az ábrázolások, az éremképek is fontos szereppel bírtak.

Az ókori történelem során a propagandának, mai szóval az „önreklámozásnak, népszerűsítésnek” hatalmas szerepe volt. Ugyanakkor a római uralkodók nem csupán az érméken használták ki a lehetőséget a propagandára, hanem az írott szöveg különböző aspektusain is. A több mint fél millió publikált római felirat legtöbbje tehető a császárkorra.

Octavianus, a későbbi Augustus császár egyik legjellemzőbb propagandisztikus eszköze volt az éremverés, amely által a birodalom távolabbi részére is eljuthatott a képe, illetve az érmén hirdetett politikai programja. Prezentációmban igyekszem bemutatni az első római császár, Augustus szemszögéből a propaganda megjelenésének különböző formáit (érmék, feliratok, ikonográfia), főként az egyes éremképek üzeneteivel, felirataival szemléltetni az uralkodó politikai karrierjét, programját. Képi mellékleteimmal pedig az előadás során elhangzott éremábrázolások egy részét igyekszem bemutatni, illusztrálni.

Vincze Gergő Csongor (ELTE BTK RI)

Egyenlőtlenkarú mérlegek a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményéből

Az egyenlőtlenkarú mérlegek nagyszámban jelentkeznek az i.e. I. századtól a Római Birodalomban. A kutatók véleménye megoszlik, hogy keletről érkező újítás vagy a késő hellénisztikus kor találmánya lehet ez a mérlegtípus. Az előbbi nem bizonyítható régészetileg, az utóbbi álláspont mellett számos mechanikával foglalkozó antik forrást lehet felhozni (pl. Pseudo-Aristotelész: Mechanika, Archimédész: Peri zygón. A római mérleg (statera) előzményeinek tekinthető fix ellensúlyú Bismar-típusú mérlegeket már az i.e. II. századból is ismerünk. Az arabokon keresztül fennmaradt görög források szerint az Archimédész által feltalált kétkarú mérleg egyik karján egy szabadon mozgó ellensúly volt, mely a római mérleg ellensúlyát ihlethette meg. A fenti két mérleg újításainak kombinációja lehetett a mozgósúllyal működő egyenlőtlen karú római mérleg. Az ELTE BTK történelem (régészet) BA szakán a 2017-2018-as tanévben írtam szakdolgozatot „Súlyok és mérlegek a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményéből”, az anyagban 14 db egyenlőtlen karú mérleg volt. A mérlegeket Franken Norbert 1993-ban megjelent tipológiája szerint csoportosítottam.

Népvándorláskori és Középkori régészet

Hergott Kristóf (Nagy Gyula Területi Múzeum, Orosháza)

Újabb késő avar temető a Tisza-Maros-Körös vidékén, Mezőhegyes határában

A 6. század második felében betelepülő avarok az írott- és régészeti források alapján nem tekinthetők egységes népcsoportnak. Korábban már számos kutató felvetette ezt a lehetőséget, de a Kaganátuson belüli különbségeket csak regionális vizsgálatok alapján voltak képesek kimutatni ezt. Jelenleg az Avar Kaganátus területén belül a Duna-Tisza-Köze, valamint a Tisza-Maros-Körös vidék régiója tekinthető alaposan vizsgált területnek, köszönhetően Balogh Csilla, valamint Bende Livia munkásságának. Jelen előadásomban én az utóbbi régió vizsgálatához, a Tisza-Maros-Körös vidék késő avar korához szeretnék némi adalékkal szolgálni egy korábban ismeretlen késő avar lelőhely körvonalazásán keresztül. Előadásomnak nem célja revízió alá venni Bende Livia a térség késő avar korával kapcsolatos megállapításait, pusztán a lelőhellyel kapcsolatos eddigi ismeretekkel kívánom kiegészíteni azokat. Az általam bemutatni kívánt lelőhely a Mezőhegyes - 7-es tábla lelőhelynéven van számon tartva. A lelőhelyről előkerült tárgyak közül csak kettőt közöltek, az eddig előkerült leletek átfogóbb vizsgálata váratott magára.

Gillich Olivér – Szoboszlay Gergely (CEU Medieval Studies, ELTE BTK RI)

Kesztölc-Klastrompuszta, Szent-Kereszt pálos kolostor gótikus kőfaragványai

Kesztölc-Klastrompuszta, a Pilis hegység délnyugati lábain, Esztergom és Dorog között meghúzódó üdülőfalu már az 1950-es évektől fogva sorozatos régészeti feltárások színhelyéül szolgált. Itt a Szent Kereszt pálos kolostort Méri István azonosította, valamint szintén ő végzett elsőként 1959-ben felmérő kutatást, majd 1961-ben tényleges ásatást. Méri munkálatai során kirajzolódott a kolostortemplom, a kerengő délkeleti sarka, illetve az ide kapcsolódó kolostor négyszög a káptalani teremmel együtt.

A feltárások során előkerült mintegy 130 kőfaragvány a Magyar Nemzeti Múzeum raktárába került, amit a 90-es évek elején tovább bővítettek a helyi panzió turisztikai fejlesztése során előkerült faragványok is. Ebből az anyagból 90 töredék feldolgozását végeztük el, kiegészítve a helyszínen található in situ töredékekkel. A felmérésnek köszönhetően felvázolható lett a kolostor templom és a káptalani terem boltozati és tartórendszere, elkülöníthetővé váltak a két szakrális térhez köthető oltárlapok, valamint vizsgálhatóvá vált az épület nyílásrendszere és díszítő faragványai is. A faragványok és a kiserkesztett elemek összességében homogén képet mutatnak, feltehetően egy 15. századi építési periódus hatásaként. Az így kapott eredmények jól illeszkednek a Méri István kutatásai során felvázolt építéstörténethez, míg a formai és stiláris megoldásokat tekintve a késő-középkori magyarországi pálos kolostorépítészet jellegzetességeibe.

Gácsi Mónika (ELTE BTK RI)

Üveg és reprezentáció: A sárospataki vár üvegleletei

Mesterszakos szakdolgozatom egy részét a sárospataki vár területén folytatott feltárásokból származó üvegleleteket vizsgálata alkotta. A leletek mind típusaikban, díszítésükben, párhuzamaikban és származási helyükben igencsak változatos képet mutatnak. A 16. századtól egészen a 20. század elejéig szinte az összes ismert tárgytípus megtalálható a leletanyagban: a palackoktól, serlegeken, poharakon, viseleti elemeken, és üveggránátokon át egészen az aranyozott és gravírozott díszítésű öngyújtókig. A tárgyak között olyan különleges darabok is felbukkannak, mint a Regécen fűjt, monogramos üvegpohár, egy filigrana technikával díszített velencei talpaspohár és egy egyedi figurális mintával díszített, festett oldaltöredék, mely egy híres bibliai jelenetet ábrázoló üvegedény része lehetett. Származási helyük igen változatos: egy része Velencéből származik míg mások közeli, akár a Rákóczi család által birtokolt üveghutákból is származhat.

Hasznos információk

A konferencia helyszínei:

Előadások helyszíne: ELTE BTK 1088, Budapest Múzeum krt. 4/B épület 217-es terem.

Kávészünet és a fogadás helyszíne: ELTE BTK 1088, Budapest Múzeum krt. 4/B épület, alagsor, Bóna terem.

Az egyetem megközelítése:

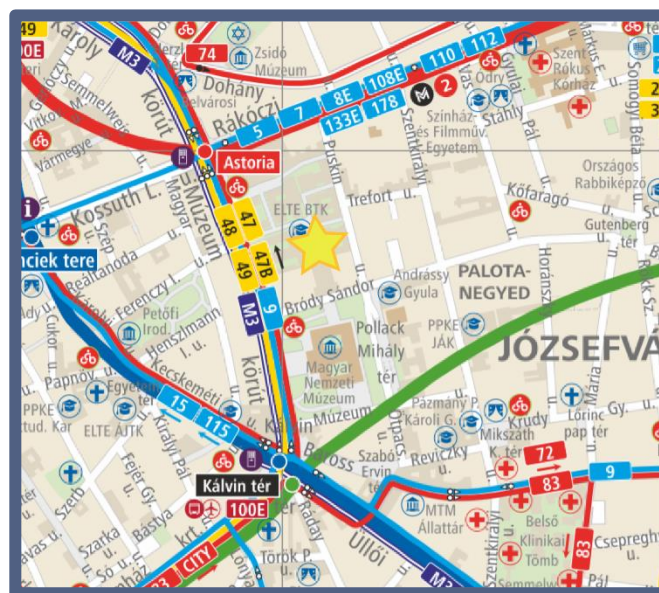
Az Astoria megállótól kell elsétálni az egyetemhez végig a Múzeum krt.-n. (kb 2-3 perc). Az Astoria megállóban megálló járatok:

- Busz: 5; 7; 8E; 9; 108E; 110; 112; 133E; 178.
- Villamos: 47; 47B; 48; 49;
- Metró: M2

Megközelítés a budapesti pályaudvaroktól:

- Kelenföld pályaudvartól: M4-es metróval 6 megálló a Kálvin térig, onnan a Múzeum krt.-on végig lehet sétálni (5 perc séta), vagy a 47, 47B, 48 és a 49-es villamosokkal egy megálló az Astoriáig.
- Keleti Pályaudvarról: M2-es metróval 3 megálló az Astoriáig, vagy az 5, 7, 8E, 108E, 110, 112, 133E, és a 178-as busszal az Astoria megállóig.
- Nyugati pályaudvartól: M3-as metróval 4 megálló a Kálvin térig, onnan a Múzeum krt.-on végig lehet sétálni (5 perc séta), vagy a 47; 47B; 48; és 49-es villamosokkal egy megálló. Továbbá a 4-6-os villamossal is lehet jönni a Blaha Lujza tér megállóig, onnan pedig 5, 7, 8E, 108E, 110, 112, 133E, és a 178-as busszal az Astoria megállóig.

Térkép:

Étkezési lehetőségek az egyetem környékén:

Aula Önkiszolgáló Étterem:

- ❖ Az egyetem R épületében található étterem, ahol a megszokott menzához hasonló ebédet lehet kapni. Ebéd menü ára: „A” menü: 950,-; „B” menü: 1050,- (Cím: 1088, Budapest Rákóczi út 5)

Műhely café:

- ❖ Az egyetem főépületének alaksorában található (főkaputól nem messze lévő kis zöld ajtó). Kapható leves és főétel, illetve szendvicsek sütemények, vegán, glutén és a laktóz mentes ételek is.

Olive Sushi Restaurant:

- ❖ Egyetemmel szemben található, szokásos kínai büfé (Cím: 1053, Budapest, Múzeum krt. 7.)

Bamba Marha burger bár:

- ❖ Egyetem mellett található (Cím: 1088, Budapest Rákóczi út 1-3)

Il Treno:

- ❖ A Múzeum krt.-n található 5 perc sétára az egyetemtől (Cím: 1053, Budapest Múzeum krt. 41.)

Továbbá az egyetem mellett található McDonald's és Burger King is.

Támogatóink

ELTE BTK
Hallgatói Önkormányzat